Ráno - Sekvoj

Den je zas jako ostatní,
už ráno víc než stejný.
Jsem jak ten lístek od šatny,
co vrátíš zmačkaný,
když ze zdi kabát vzal sis mnohem dřív
a ve dveřích tak bezstarostně kýv.
Tak se tu měj.
Už zas mám čas si něco číst
a v lógru míchat osud.
Ta káva snaží se mě splíst,
když říká "máš ho mít".
I kdyby po něm nezůstalo víc
než tvrdý Sparty, tak to musí být.
Všechno je dávno jasný,
jsem šťastná a ty šťastný,
ale každý jinde, každý sám.
Nosíš si trepky jinam,
neboj se, zapomínám,
ještě že tu kávu tady mám.
Tvou fotku ke zdi obrátím,
už svítá, málo platný.
A je to všechno možná tím,
že náhle necítím
tu vůni, která vsákla do peřin,
že v žádnou vůni dávno nevěřím.
Už nevěřím.
Den je zas jako ostatní,
už ráno víc než stejný.
Jsem jak ten lístek od šatny,
co vrátíš zmačkaný,
když ze zdi kabát vzal sis mnohem dřív
a ve dveřích tak bezstarostně kýv.
Všechno je dávno jasný,
jsem šťastná a ty šťastný,
ale každý jinde, každý sám.
Nosíš si trepky jinam,
neboj se, zapomínám,
ještě že tu kávu tady mám.
Když ze zdi kabát vzal sis mnohem dřív
a ve dveřích tak bezstarostně kýv.
Tak se tu měj.